

Faizli malın miras kalması

“Vadeli mevdûât olarak, yani faiz getirisi için kullanılan değerlerin mîrâs kalması durumunda nasıl hareket etmeliyiz?”

İslâmiyet her konuda olduğu gibi, mâlî değerlerin kazanılması, korunması ve dağıtımında da hakkın ve adâletin gözetilmesini emreder. Hangi kurum veya fert tarafından başvurulmuş, alınmış veya verilmiş olursa olsun, fâiz, Kur’ân’a göre, kamusal bir hak ihlâlinden başka bir şey değildir. Yani faiz, para satıcısı kurumun veya şahsın, ana para sahibinden elde ettiği gayr-i meşrû bir kazançtan ibârettir.

Fâizin haram olduğunda şüphemiz bulunmadığına göre; mîras olarak kalan fâiz geliri için de değişen hiçbir şeyin olmadığını görmekte gecikmeyiz. Çünkü mîras kalan şey, Ahmet’ten, Mehmet’ten alınan fazla ve haksız paradır. Ancak bu parayı sahiplerine iâde imkânı bulunmamaktadır. Bu parayı fâiz kurumunda bırakmak da doğru değildir. Öyleyse, bu paranın fâizle ilişkisi derhal kesilmeli, para bankadan alınmalı; fakat ihtiyaç yoksa şahsî işler için harcanmamalı, buna mîras gözüyle de bakmamalıdır. Bu para, kamu hizmeti yapan bir hayır kuruluşuna bağışlanırsa, toplumun parası tekrar topluma iâde edilmiş olur. (Fakat, ana paranın enflasyon kaybı hesaplanarak elde tutulabilir.)